

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

श्री मेल्पत्तूर् नारायणभट्टतिरि विरचितम्

॥ श्रीमन्नारायणीयम् ॥

दशक - ७६

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using L^AT_EX and the Wikner font.

श्रीः
श्रीमते कृष्णाय परब्रह्मणे नमः
श्रीमते रामानुजाय नमः

॥ श्रीमन्नारायणीयम् ॥

दशक - ७६

उद्धवदूत्यवर्णनम्

गत्वा सान्दीपनिमथ चतुष्पष्टिमात्रैरहोभिः
सर्वज्ञस्त्वं सह मुसलिना सर्वविद्या गृहीत्वा।
पुत्रं नष्टं यमनिलयनादाहतं दक्षिणार्थं
दत्त्वा तस्मै निजपुरमगा नादयन् पाञ्चजन्यम् ॥ १ ॥

स्मृत्वा स्मृत्वा पशुपसुदृशः प्रेमभारप्रणुन्नाः
कारुण्येन त्वमपि विवशः प्राहिणोरुद्धवं तम्।
किञ्चामुष्मै परमसुहृदे भक्तवर्याय तासां
भक्त्युद्रेकं सकलभुवने दुर्लभं दर्शयिष्यन् ॥ २ ॥

त्वन्माहात्म्यप्रथिमपिशुनं गोकुलं प्राप्य सायं
त्वद्वार्ताभिर्बहु स रमयामास नन्दं यशोदाम्।
प्रातर्दृष्ट्वा मणिमयरथं शङ्किताः पङ्कजाक्ष्यः
श्रुत्वा प्राप्तं भवदनुचरं त्यक्तकार्याः समीयुः ॥ ३ ॥

दृष्ट्वा चैनं त्वदुपमलसद्वेषभूषाभिरामं
स्मृत्वा स्मृत्वा तव विलसितान्युच्चकैस्तानि तानि।
रुद्धालापाः कथमपि पुनर्गद्गदां वाचमूचुः
सौजन्यादीन् निजपरमिदामप्यलं विस्मरन्त्यः ॥ ४ ॥

श्रीमन् किं त्वं पितृजनकृते प्रेषितो निर्दयेन
क्वासौ कान्तो नगरसुदृशां हा हरे नाथ पायाः।
आश्लेषाणाममृतवपुषो हन्त ते चुम्बनाना-
मुन्मादानां कुहकवचसां विस्मरेत् कान्त का वा ॥ ५ ॥

रासक्रीडालुलितललितं विश्वथत्केशपाशं
 मन्दोद्भिन्नश्रमजलकणं लोभनीयं त्वदङ्गम्।
 कारुण्याब्धे सकृदपि समालिङ्गितुं दर्शयेति
 प्रेमोन्मादाद्भुवनमदन त्वत्प्रियास्त्वां विलेपुः ॥ ६ ॥

एवम्प्रायैर्विवशवचनैराकुला गोपिकास्ता-
 स्त्वत्सन्देशैः प्रकृतिमनयत् सोऽथ विज्ञानगर्भैः।
 भूयस्ताभिर्मुदितमतिभिस्त्वन्मयीभिर्वधूभि-
 स्तत्तद्वार्तासरसमनयत् कानिचिद्वासराणि ॥ ७ ॥

त्वत्प्रोद्गानैः सहितमनिशं सर्वतो गेहकृत्यं
 त्वद्वार्तेव प्रसरति मिथः सैव चोत्स्वापलापाः।
 चेष्टाः प्रायस्त्वदनुकृतयस्त्वन्मयं सर्वमेवं
 दृष्ट्वा तत्र व्यमुहदधिकं विस्मयादुद्धुवोऽयम् ॥ ८ ॥

राधाया मे प्रियतममिदं मत्प्रियैवं ब्रवीति
 त्वं किं मौनं कलयसि सखे मानिनी मत्प्रियेव।
 इत्यादौव प्रवदति सखि त्वत्प्रियो निर्जने मा-
 मित्थंवादैररमयदयं त्वत्प्रियामुत्पलाक्षीम् ॥ ९ ॥

एष्यामि द्रागनुपगमनं केवलं कार्यभारा-
 द्विश्लेषेऽपि स्मरणदृढतासम्भवान्मास्तु खेदः।
 ब्रह्मानन्दे मिलति नचिरात् सङ्गमो वा वियोग-
 स्तुल्यो वः स्यादिति तव गिरा सोऽकरोन्निर्व्यथास्ताः ॥ १० ॥

एवं भक्तिः सकलभुवने नेक्षिता न श्रुता वा
 किं शास्त्रौघैः किमिह तपसा गोपिकाभ्यो नमोऽस्तु।
 इत्यानन्दाकुलमुपगतं गोकुलादुद्धुवं तं
 दृष्ट्वा हृष्टो गुरुपुरपते पाहि मामामयौघात् ॥ ११ ॥
